

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-14222
Otsuse kuupäev 04.05.2024
Komisjoni koosseis Alar Urm

Tarbija
Kaupleja AB "Lietuvos draudimas" Eesti filiaal (12831829)

Tarbija nõue Tarbija palub Tarbijavaidluste komisjoni hinnangut, kas kindlustusandja PZU ja Amserv Grupi AS autoteeninduse tegevus on antud kindlustsujutumi puhul olnud kehtiva õigusega kooskõlas.

Resolutsioon:

- 1) Jätta avaldus rahuldamata.
- 2) Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ei ole rahul remonttöödega ning leiab, et kuna kaupleja pakkus talle ettevõtet, kus remonti teostada, siis vastutab antud tööde eest kindlustusandja.

Kaupleja seisukoht:

PZU Kindlustus (kaupleja) leiab, et tarbija avaldusest ei ole täpselt aru saada, millisel alusel on nõue kaupleja vastu esitatud. Tarbijakaitseaduse § 40 lg 3 kohaselt lahendab tarbijavaidluste komisjon tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevad vaidlusi.

PZU Kindlustuse hinnangul ei tulene tarbija nõue hüvitada remondiettevõttes viibimise ajal sõiduki kapotile tekkinud värvikahjustuse taastamise kulu täies ulatuses tarbija ja kaupleja vahel sõlmitud kaskokindlustuse lepingust. Sisuliselt on tarbija esitanud lepinguvälise kahju tekitamise nõude kindlustusandja vastu. Seetõttu leiab PZU Kindlustus, et kõnealune vaidlus pole tarbijavaidluste komisjoni pädevuses.

Kui tarbija soovib kaskokindlustuse lepingu täitmist, siis selles osas on PZU Kindlustus alates tarbija poolt värvikahjustusest teatamisest olnud valmis registreerima sündmuse uue kaskokindlustustuse juhtumina ning hüvitama kapoti taastamise vastavalt kindlustuslepingus sätestatud omavastutuse rakendamisega.

Tarbija avalduse kohaselt ei peaks kindlustuslepingus sätestatud omavastutust rakendama VÕS § 7

mõistlikkuse põhimõttest lähtuvalt. Võlaõigusseaduse kommentaaride (VÕS I Kommenteeritud väljaanne 2016) järgi on VÕS § 7 eesmärgiks võimaldada mõistlikkust kui üldpõhimõtet konkreetsetel asjaoludel teatud käitumisreeglitega sisustada, olles abistavaks normiks juhtudel, kus seaduses kasutatakse terminit „mõistlik“.

Tarbija ei täpsusta, millises seaduse paragrahvis kasutatud mõistlikkuse kriteerium peaks olema sisustatud tema avalduses sisalduvatele ootustele vastavalt.

PZU Kindlustus on seisukohal, et VÕS § 7 ei saa olla lepingu täitmise sellisel viisil, et omavastutust ei rakendata, nõude aluseks. Tarbija ei too välja muid seaduse või kindlustuslepingu sätteid, millele tuginedes ta omavastutuse mitterakendamist nõuab, mistõttu pole arusaadav, milles tarbija arvates seisneb kindlustusandja poolne võimalik kaskokindlustuse lepingu rikkumine.

PZU Kindlustus selgitab veel kõnealuse juhtumiga seondult, et leping remonditööde teostamiseks oli sõlmitud tarbija ja remondiettevõtte vahel. PZU Kindlustus ei ole remondiettevõtte ja tarbija vahelise võimaliku vaidluse pooleks. Tarbija ise valis, millisesse remondiettevõttesse ta esimese kindlustusjuhtumi järgselt pöördub, kindlustusandja ei määranud seda. Juhul, kui remondiettevõtte peaks jääma süüdi kõnealuse värvikahjustuse tekitamises, ei tulene sellest kohustusi PZU Kindlustusele.

Avalduses toodud kindlustusandja vastuses on viidatud Finantsinspektsiooni 10.07.2023 märgukirjale kahjukäsitle, remondiettevõtetega koostöö ja kahju hüvitamise kohta (<https://fi.ee/et/juhendid/margukiri/margukiri-kahjukasitluse-remondiettevotetega-koostoo-ja-kahju-huvitamise-kohta>).

Komisjoni põhjendus:

Tarbija on esitanud nõude kindlustusandja vastu vabatahtliku sõidukikindlustuse lepingu alusel. Nõude sisu on autoremonditöökojas sõiduki remondi käigus tekkinud sõiduki kahjustuse remondikulude hüvitamine.

Kindlustuslepingu alusel hüvitab kindlustusandja kindlustusjuhtumi alusel tekkinud kahju. Tarbija ei ole väitnud ega ka tõendanud, et toimunud on kindlustusjuhtum. Kui kindlustusjuhtumit ei ole toimunud, puudub kauplejal VÕS § 476 lg 1 alusel hüvitamise kohustus, kahjukindlustuse puhul peab kindlustusandja kindlustusjuhtumi toimumisel vastavalt lepingule hüvitama kindlustatud isikule kindlustusjuhtumi tõttu tekkinud kahju. Asja kindlustamise korral peab kindlustusandja muu hulgas hüvitama kahju, mis tekkis kindlustusjuhtumi tagajärgede likvideerimise tulemusena, samuti kahju, mis tekkis kindlustatud asjade kaotsimineku tõttu kindlustusjuhtumi toimumisel.

Kindlustusjuhtumi toimumise peab tõendama hüvitise taotleja, seega tarbija (TsMS § 4 ja 230 lg 1). Tarbija on väitnud, et sõiduki esikapotil oli varasem vigastus, seega ei tekkinud see sõiduki remondi käigus. Tarbija ei ole tõendanud, et oleks esitanud kindlustusandjale nõude sõiduki esikapotil olnud vigastuse remondikulude hüvitamiseks ja tellinud selle töö kauplejalt.

Sõiduki esitiiva remont, mida tegi kaupleja, toimus kaupleja ja tarbija sõlmitud töövõtulepingu alusel. Kui tarbija on seisukohal, et kaupleja kasutas valesid töövõtteid või rikkus muul viisil töövõtulepingut ja tekitas tarbijale kahju, saab tarbija nõude sellel alusel esitada, kuid tarbijal lasub

kohustus nõude aluseks olevate asjaolude tõendamiseks ja nõue tuleb esitada töövõtulepingu töövõtja vastu, mitte kindlustusandja vastu.

Kindlustusandjad soovivad enda koostööpartnereid sõiduki taastusremondi tegemiseks, kuid lepingusuhe sõiduki remonditöö tegemiseks on siiski sõiduki omaniku ja töövõtja vahel.

Kindlustusandja võib anda küll garantiikirja, mille alusel kohustub remondi eest tasuma, kuid eelnev ei muuda kindlustusandjat õiguslikult vastutavaks töövõtulepingu töövõtja kohustuste täitmise eest tellija ees. Otsuse, kellelt tellida sõiduki taastusremont, teeb sõiduki valdaja, samuti peab sõiduki valdaja puudusega töö puhul sellest mõistliku aja jooksul töövõtjale teada andma ning vaidlus puudusega töö või remondis olnud sõidukile kahju tekitamise üle on sõiduki remondi tegija ja sõiduki omaniku või valdaja vahel.

Vastavalt VÕS § 636 lg 1 töövõtulepinguga kohustub üks isik (töövõtja) valmistama või muutma asja või saavutama teenuse osutamisega muu kokkulepitud tulemuse (töö), teine isik (tellija) aga maksma selle eest tasu. Samas vastavalt VÕS § 422 lg 1 kindlustuslepinguga kohustub üks isik (kindlustusandja) kindlustusjuhtumi toimumisel hüvitama kindlustusjuhtumi tõttu tekkinud kahju või maksma kokkulepitud rahasumma ühekordselt või osadena või täitma lepingu muul kokkulepitud viisil (kindlustusandja täitmise kohustus). Teine isik (kindlustusvõtja) kohustub tasuma kindlustusandjale kindlustusmakseid.

Tarbija ei tõendanud, et kindlustusandja on sõlminud tarbijaga töövõtulepingu sõiduki vigastuste kõrvaldamiseks ja vastutab töövõtja asemel töövõtja kohustuste täitmise eest. Samuti ei ole tarbija tõendanud, et kindlustusandjal on selle kahjustuse remondikulu hüvitamise kohustus kindlustuslepingu alusel. Kindlustuslepingu alusel nõudis tarbija sõidukile tekkinud muu kahjustuse kõrvaldamist.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/